ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'.— Έτος 17ον
Ἀριθμὸς Φύλλου 144

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντὴς
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ:
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1964

Γραφεῖα: Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΩΝ Η.Π.

Δημοσιεύομεν ἐν μεταφράσει Ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν Ἀγγλιστὶ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐξοχότατον Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁ διαμένων εἰς Κύθηρα Εὐάγγελος Δημητρίου Βενέρης.

Ἐν χώρᾳ Κυθήρων τῇ 5.5.1964

Ἐξοχότατε κ. Πρόεδρε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παραπολίσω ὅπως μὲ συγχωρήσητε διὰ τὴν τόλμην που τὴν ὁποίαν λαμβάνω νὰ γράψω τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἀλλὰ ὡς γνήσιος Ἀμερικανὸς πολίτης Ἐπιθυμῶ νὰ Σᾶς ἀναφέρω, σχετικὼς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ διοικανονισμοῦ τῆς Κύπρου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Καὶ αὐτοσυστήνομαι πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα. Ὀνομάζομαι Εὐάγγελος Δ. Βενέρης, εἶμαι Ἀμερικανὸς Πολίτης ἐκ Πολιτογραφήσεως. Ἐγεννήθην εἰς Κύθηρα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ παιδικὴν ἡλικίαν μετηνάστευσα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ὅπου παρέμεινα συνεχῶς ἐπὶ (55) Πεντήκοντα πέντε ἔτη. Ἤδη εἶμαι ἡλικίας ἐτῶν (88) ὀγδοήκοντα ὀκτώ. Λόγῳ τῆς ἡλικίας μου ἀνεχώρησα ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὸ Ἔτος 1958 καὶ ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἡμῶν μόνος εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐδῶ εὑρίσκομαι ἐν τῷ μέσῳ τῶν συγγενῶν μου οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ περιβάλλουν εἰς ὅ,τι δήποτε χρειασθῶ. Εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας διέμενα εἰς Μινεντάολιν Μιννεσότα εἶχον καταστήσει οἰνοπνευματώδη ποτὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν 404 Πλημοῦθ λεωφόρος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου Παγκοσμίου Πολέμου μᾶς δίδεστο πρὸς δημοσίαν ἐμφάνισιν εἰς τὰς βιτρίνας τοῦ καταστήματός μας τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ Πολέμου ὅπου αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Στρατοῦ Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας ἐκέβιζον τὰς διαφόρους μάχας, καὶ πάντοτε ἐτοποθέτων τὰς φωτογραφίας αὐτὰς εἰς τὰς βιτρίνας τοῦ καταστήματός μου καθ' ὁ φανατικὸς Ἀμερικανὸς ,αὶ τρεῖς φορὰς οἱ Γερμανοὶ μοῦ ἔσπασαν τὰς βιτρίνας δι' ἐκδίκησιν.

Εἶμαι οἰκονομικῶς πτωχός, καὶ ἄνευ μορφώσεως. Ἀλλὰ ὡς ἐλεύθερος Ἀμερικανὸς πολίτης παρακολουθῶ τὴν διένεξιν διὰ τὴν Κύπρον. Κατέστη ἕνα σοβαρότατον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐπιράζει τὰ μέγιστα τὴν διεθνῆ Κοινὴν γνώμην καὶ ἐνδιαφέρει καὶ τὴν διεθνῆ κατάστασιν διὰ τὴν Εἰρήνην. Καὶ δλέπω ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι τρομερὸς ἐχεμελλευτής. Ἐπιθυμῶ νὰ διαβεβαιώσω Ὑμᾶς ὅ,τι οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἄγριοι, ἀπολίτιστοι καὶ δάρβαρος λαός. Ἄμα, οἰοσδήποτε ρίψη μία ματιὰ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Τουρκίας δὲν θὰ ἴδῃ τίποτα ἄλλο ἀπὸ πόλεμους δαρβαρότητας Σφαγὰς κλπ. Ἤδη προσπαθοῦν νὰ ἐξαποτήσουν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ νὰ τὰ κάμουν νὰ πιστεύσουν ὅτι ἔχουν ἠσημονήσῃ τὸ κακὸν των παρελθόν, ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι Τουρκικὴ τακτικὴ νὰ ἀποπλανήσουν καὶ ἐξαπατήσουν τὰ διάφορα πλούσια Κράτη καὶ συγκεκριμένως τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι οἱ ἴδιοι ὅτι ἦσαν ἀπὸ αἰώνας ἤτοι ἄγριοι δάρβαρος καὶ ἐγκληματικὸς λαός. Συγχνότατα οἱ Τοῦρκοι ἐπετείθετο καὶ ἀδικοῦσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Χριστιανισμὸν γενικῶς. Καὶ τώρα μὲ τὰς δολοπλοκίας των προσπαθοῦν νὰ καταλάβουν τὴν Κύπρον, τὴν ὁποίαν παλαιὰ εἶχον παλήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ νὰ ἐξοντώσουν τὸν ἀκραιφνῆ Ἑλληνικὸν λαὸν της χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ παραμικρὸν δικαίον μὲ τὸ μέρος των.

Προσθέτω ὅτι οἱ Τοῦρκοι ποτὲ δὲν ὑπῆρξαν φίλοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ οὔτε σήμερον εἶναι τοιοῦτοι. Οὔτε θὰ πολεμήσουν ποτὲ ὑπὲρ τῶν Ἀμερικανικῶν συμφερόντων. Τὰ οἰκονομικὰ μέσα καὶ τὰ πολεμοφόδια ποὺ τοὺς δίδετε θὰ τὰ χρησιμοποιήσουν, ὅπως πάντοτε, κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τῆς Κύπρου καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ δυνηθοῦν. Παρακαλῶ Εὐλαβῶς νὰ ὑποστηρίξετε τὸ δίκαιον, καὶ αὐτὸ εἶναι νὰ ἀποδοθῇ ἡ Ἐλευθερία εἰς τὴν μαρτυρικὴν Κύπρον, καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἥσυχον.

ΕΥΑΓΓ. Δ. ΒΕΝΕΡΗΣ

Η ΕΡΓΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

"Οπως συμβαίνει κατ' ἔτος καὶ ἐφέτος ὑπῆρξε ἐξαιρετικὴ εἰς λαμπρότητα ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Ἐλέσης. Τὴν παραμονὴν δράδυ ἐφάλη ὁ Ἑσπερινός. Τὴν πρωΐαν 7ην ὥραν ἄρχισε ἡ Λειτουργία καὶ τὴν ἀφιχθὴ ὁ Ἱεδασμιώτατος Μητροπολίτης μας. Τὰ αὐτοκίνητα ἀπὸ ἑνωρὶς τὴν πρωΐαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Νήσου μετέφερον τοὺς ἑορταστὰς καὶ ὅλος ὁ χῶρος ἀπὸ τὸ Κονοστάσι μέχρι τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱδρύματος, ἤτο γεμάτος αὐτοκίνητα, ἤτο γραφικώτατον τὸ θέαμα τῶν πολλῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν μερικῶν ὄνων (τὰ παλαιὰ μεταφορικὰ μέσα) ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ τοὺς πολὺ κοντινοὺς συνοικισμούς. "Αμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μητροπολίτου μας ἐτοποθετήθησαν τὰ μικρόφωνα καὶ ἡ Θεία λειτουργία ἠκούετο εἰς ὅλα τὰ κτίσματα, περίβολον καὶ κελλιὰ διότι ὁ κόσμος δὲν ἤτο δυνατόν νὰ χωρέσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, μετὰ κόπου, εἶχε δημιουργηθῇ δίοδος διὰ νὰ περνοῦν τὰ προσκυνοῦν. Ἔλαδον μέρος εἰς τὴν Ἱερουργίαν ὁ Ἐφημέριος Σπυρίδων Μάγειρος, ὁ Πρωθιερεὺς Σταῦρος Χάρος, ὁ Ἱερεὺς Γεωργιος Νοταρᾶς. Ὁ χορὸς τῶν ἱεροψαλτῶν ἤτο πλήρης καὶ ὁ κόσμος ἀπελμβάνε τὴς ἐξαιρετικῆς Πνευματικῆς Ἱερουλεστίας ἡ ὁποία ἠκούετο εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν αὐτὴν τοῦ ἱεροῦ τεμένους. Ὁ Ἱεδασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνέπτυξε εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα του τὴν θυσίαν τῆς Ἁγίας Ἐλέσης ἡ ὁποία θυσία τῆς παρουσιάζεται λαμπρὸν παράδειγμα διὰ κάθε οἰκογένειαν καὶ διὰ κάθε κοινωνίαν. Ὁ «καιρὸς ὑπῆρξε ἐξαιρετικὸς διότι ἤτο δροσερός, παρὰ τὴν μεγάλην ζέστην ποὺ εἶχε ἐπικρατήσῃ τὰς προηγουμένας ἡμέρας. Περὶ τὴν 11ην ἐτελείωσε ἡ Θεία Λειτουργία, καὶ τὸ Ἐκκλησίασμα μετὰ τὰ κατ' ἔθιμον ἀναψυκτικὰ ποὺ ἐστρῴησαν εἰς τὸ Ἠγουμενεῖον ἄπλωσαν καὶ ἐπεσκέφθησαν καὶ εἶδον ὅλα τὰ ἐκτελούμενα ἔργα, τὰς δενδροφυτεύσεις, τὰν ἀναφερθέντα κελλιὰ τὰ ὁποῖα ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τῆς ἀειμνήστου Μαρίας Παυλάκη κ. Χαρικλείας Λάμπρε εἰς μνήμην τῶν γονέων της, ἀπεδώμασαν πάντες τὸ κωδωνοστάσιον τὸ ὁποῖον τὸ πρώτον ἐγκαινιάσθη κατὰ πολὺ ἠκούσθη ἡ κλωκὶς ἀντιλαλιὰ εἰς τὸ μεῖζον μέρος τῆς Νήσου καὶ εἶδομεν πολλοὺς συγκεκινημένους ποὺ ὡς ἀγάλματα ἔσταντο καὶ ἀτένιζον καὶ ἀνέγνωσκον τὴν μὲ χρυσὰ γράμματα χαραχτῆσιαν ἐπιγραφὴν ἤτις περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἐντοιχισθεῖσαν μαρμαρίνην πλάκα εἰς τὸν ἔον δρόφον τοῦ Κωδωνοστασίου ἔχουσα οὕτω: «Ἀνηγέρθη διὰ συνδρομῆς τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων ἐν Ἔτει 1964».

Τόσον Ἀμερικανοὶ ὅσον καὶ Αὐστραλοὶ Κυθήριοι ποὺ παρευρίσκοντο κατὰ τὴν Ἑορτὴν μὲ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον ἐξήτασαν τὰ πάντα, ἐαυξηταίνοντες μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν, ἐπρότειναν διαφόρους λύσεις εἰς διάφορα ζητήματα, καὶ ἔργα ὅπως εἶναι ἡ τελειοποίησις τῆς Τσιμεντοστρώσεως τοῦ περιβόλου τοῦ ὁποίου ἔγινε μικρὰ ἔκτασις, τὰ συσβαντίσματα ὅλων τῶν παλαιῶν κελλιῶν, πρὸς δὲ ἡ τσιμεντόστρωσις τμήματος τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Γερακιάνικα μέχρι τῆς Ἐκλησίας καὶ ἡ ὁποία τσιμεντόστρωσις αὕτη ἔστω δι' αὐτὸ τὸ τμῆμα εἶναι μεγάλης ἀνάγκης. Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς πάντας ἐδόσε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἐλπίζει εἰς πάντας τοὺς Κυθηρίους καὶ ἐξαιρετικὼς εἰς τοὺς εὐπορουντας οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν μεγάλας οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις νὰ θελήσουν καὶ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν φώτησιν νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἵδρυμά της καὶ εἰς ἀντάλλαγμα, ὅπως οἱ "ἀρχαῖοι οἱ προγονοί μας ἐλάμβανον ὡς ἀμοιδὴ ἕναν κλάδον ἐλαίας. Θὰ ἐντοιχίσῃ γύρω εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου της εἰς τὸ Ἱερὸν Προσκύνημά της τὸ ὀνομά τους. Νομίζομεν ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θὰ εἶναι ἡ πλέον τοκοφόρος ὁμολογία καὶ ἡ καλλιτέρα Διαθήκη.

Φίλοι ἀναγνῶσται, ἂς εὐδοκήσῃ ὁ Παντοδύναμος διὰ τὰν πρεσβεύτὰν τῆς Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης νὰ εἴμεθα καλὰ νὰ σᾶς γράψω διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ 1965.

ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 22αν Μαΐου ἐ.ἔ., ἐξεδικάσθη εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἡ ἔφεσίς μου κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, τὰ ὁποῖον μὲ εἶχε καταδικάσει εἰς ἕμηνον φυλάκισιν, διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς τοῦ Γραφείου μου δραχμῶν 25.000. Ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις δὲν ἐκαθαρογράφη ἀκόμη, καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώστας μου οἱ ὁποῖοι θὰ ἀδημονοῦν νὰ ἴδουν τὸ ἀποτέλεσμα γράφω τὴ, ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου, ἀλάτωσε τὴν ποινὴν εἰς ζμηνον φυλάκισιν ἐπὶ δυσφημίσει. Τὴν φυλάκισιν αὐτὴν ἐτηρήσασα πρὸς 60 δρχ. ἡμερησίως. Ἄμα ἐκδοθῇ καὶ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδοσω εἰδικὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος μου καὶ περιγράψω κάθε λεπτομέρειαν. Ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ. Εἰς τὸ δημοσίευμα αὐτό, θὰ περιγράψω τὶ μοῦ ἐστοίχισε ἡ ὑπόθεσις αὕτη, εἰς χρῆμα, εἰς ἡμερησίας, χωρὶς νὰ ἀποτιμήσω τὰς πικρίας καὶ λοιπὰς στενοχωρίας αἱ ὁποῖαι ΑΔΙΚΩΣ ἐπισωρεύθησαν ἐναντίον μου. Καὶ τὴν ἀξίαν τῶν πικριῶν αὐτῶν ἐγὼ τὴν ἀναδιδάζω πολὺ ἀνωτέρων τῶν καταδικθέντων διαφόρων δαπανῶν. Τὸ δημοσιεύω δὲ διὰ νὰ ἴδῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ προσέχῃ νὰ μὴ ἐμπλέκεται εἰς ζητήματα ποὺ καταλήγουν εἰς δικαστήρια, πρὸς δὲ τὸ δημοσιεύω διὰ νὰ ἴδουν οἱ ὀργανωταὶ τοῦ κακοῦ ὅτι εἶμαι ἐδ ὑδυὸ νὰ μὴ κρατοῦμεν τίποτα τὸ κρυφὸν, ἀλλὰ νὰ δίλεπῃ ὁ κόσμος τί γίνεται. Καὶ γιὰ νὰ ἔχουν τὴ κρυφὴ χαρὰν (καὶ εὐγοῦμαι ὁλοψύχως, ἄλλην χαρὰν φαινομενικὴν νὰ μὴ ἴδουν) ὅτι ἐπὶ τέλους μὲ ἐξεδικήθησαν ἔστω καὶ λίγο καὶ νὰ παρουσιάζονται ὡς ὁλιμπιονίκαι, χαίροντες καὶ παιγνιῳζίοντες φαινομενικὸς πρὸς τὴν ματαιότητα, ἡμεῖς δὲ προσθέτοντες ὅτι μαυρίζοντες ὡς ὁ κανὸς εἰς τὸν Ἐσωτερικὸν των ἄνθρωπον, [illegible] ἐν τὸν ὅτι πᾶρ' ἄλλας τὰς [illegible] ἡ διαβολὰς, δεξιὰ καὶ [illegible] ὑτε κατ' ἐλάχιστον δὲν [illegible] ἀ μὲ βλάψουν. Ἐλπίζω [illegible] ἡ γνωστὴ ἐκχρεμιοῦσα [illegible] μου, θὰ εὕρῃ τὴν λύσιν [illegible] θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι, [illegible] ἡ ἀπὸ τὴν Κράτος δικαίου, καὶ [illegible] ἀδείς τραυπούν καὶ [illegible] φουσφετατζῆδες, θὰ λιγοστέψουν ὅπως δήποτε, ἐὰν δὲν κατοπτὴ δυστὸν νὰ ἐκλείψουν ἐντελῶς.

Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀπολογισμὸς ἐξόδων:

1) Ὡρίσθη δικάσιμος 6 φορᾶς.
3 φορᾶς εἰς Πειραιὰ καὶ 3 φορᾶς εἰς Ἀθῆνας εἰς τὸ Ἐφετεῖον.
2) Ἐπλήρωσα εἰς δικηγόρους δραχμὰς 4.800
3) Ταξεῖδια καὶ Ἔξοδα γενικῶς δραχμὰς 24.000
4) Ἡμερομίσθια δραχμὰς 7200
5) Ἐξαγορὰ ποινῆς 5.240
6) Δικαστικὰ ἔξοδα (ἐκφρεμῆ) δραχμὰς 1455
7) Κλαπέντα χρήματα δραχμαὶ 24.550

Σύνολον δρχ. 67.245

Τώρα ἔχομεν τὴν σοφεὶαν τῶν ὅρκων. Γι' αὐτοῦς, θὰ δώσουν λόγον οἱ «ἐξ οὗ τὸ σπάνδαλον προέρχεται», τὸ γνωρίζουν πολὺ καλῶς, καὶ ἂς μὴ ξεχνοῦν ὅτι ὁ Παντοδύναμος ἀγαπᾶ πολὺ τοὺς κλέπτες, ἀγαπᾶ ὅμως καὶ τὸν νοικοκύρη!

Κάποτε θὰ μὲ θυμηθοῦν:

Καὶ μιὰ τελικὴ σύστασις: Ἂς ξυνήσωμεν, καὶ ἂς ἀγρυπνοῦμεν προστατεύοντες, τὸν ἰδρώτα μας ἀπὸ τοὺς κακοποιούς.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΤΕΛΕΤΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ὡς ἔχει δημοσιευθῆ ἀπὸ πέρυσι καθορίσθη διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅπως κατ' ἔτος τελεῖται ἱερουργία κατὰ τὴν Πρώτην Κυριακὴν τοῦ Δεκαπενταυγούστου ὑπὲρ τῶν ἀποδήμων Κυθηρίων πρὸς δὲ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν εἰς τὴν ξένην ἀποδισκάντων Κυθηρίων. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τὴν 2α Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν ἔλαβεν χώραν ἡ τελετὴ αὕτη.

Ἡ ἱερουργία ἔγινε ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημούντων Κυθηρίων εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν πολλοὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας. Μεταξὺ τῶν ἐξ Αὐστραλίας παραστάντων ἦτο ἡ Εὐσεβεστάτη κυρία· Ἄν θὴ Κορδάτου σπουδαῖον στέλεχος εἰς τὴν Αὐστραλίαν διὰ τὴν συνδρομὴν πρὸς τὰ Θρησκευτικὰ ἱδρύματα τῆς Νήσου, καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐπηκολούθησεν ἐπιβλητικὸν σεμνὸν Μνημόσυνον. Ἐιδικὴ ἐπιμνήμοσυνος πῆτα ἔκειτο ἐπὶ τοῦ κονεταφίου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μνημοσύνου ὁ ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς Ἁγίας Ἐλέσης διευθυντὴς κ. Χριστόνινος Στάθης λαβὼν τὸ λόγον ἀνέπτυξε τὸ Ἱστορικὸν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως κατὰ τὸ παρελθὸν Ἔτος τὴ συνεργασίᾳ τοῦ ἐδῶ παρεπιδημοῦντος ἀντιπροέδρου τῆς Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος Σύδνεϋ Αὐστραλίας κυρίου Βλαντῆ καὶ ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων ὅτι μιὰ ἰδιαίτερη εὐχαριστήσις πρέπει νὰ γίνῃ αἰσθητὴ εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἐδῶ Κυθηρίων διὰ τὸ καθήκον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐν ἐκτελοῦμεν, διὰ τὴς τελέσεως τῆς τελετῆς αὐτῆς Ἱερουργία καὶ Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀποδήμων Κυθηρίων. Ὑπεγράφισεν ὅτι, ἀσχέτως τῶν ἄλλων κοινῆς ὠφελείας ἔργων τῶν ἀποδήμων, προκαλοῦν τὴν γενικὴν θαυμασμὸν τάτρία Ἱερὰ Προσκυνήματα τῆς Νήσου εἰς κάθε ξένον ἐπισκέπτην, καὶ τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησε ὁ Ἱδρὼς καὶ τὸ ὀστέρημα τῶν ἀποδήμων Κυθηρων καὶ ἐξασολουθεῖ νὰ τὰ συντηρῇ.

Καὶ ἐτελείωσεν ὡς ἑξῆς: Ἀναγνώστε τὴν ἀναγραφεῖσαν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς ἐντοιχισθείσης μαρμαρίνης πλάκας τοῦ Κωδωνοστασίου. Τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπην τῶν συμπατριωτῶν μας κατὰ τὴν περίοδον τοῦ διανύομεν τώρα, καὶ ἐνέχει τὴν σημασίαν τῶν ἀναγραφέντων εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα τῶν 300 Σταρ τιατῶν τοῦ Λεωνίδα διὰ τὰς ἐρχομένας γενεάς. Καὶ ἐν συγκινήσει πραγματικῇ τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐτελείωσε ἡ Σεμνοτάτη τελετή.

Τὸ ἐκκλησίασμα, κατὰ τὸ πρόγραμμα, μετέβη εἰς τὴν ὡραίαν καὶ εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Ἠγουμενείου ὅπου ἐκόπη ἡ πίτα διενεμήθη εἰς ὅλους γενικῶς ἐτίθετο ἐντὸς εἰδικοῦ φακέλλου ἀναγράφοντος ἐπὶ πενθίμου πλαισίου μὲ σταυρὸν τὰ ἑξῆς:

«Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Ἐλέσης Κυθήρων. Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ξένῃ θανόντων Κυθηρίων».

Καὶ εἰς τὰ ἀνωτέρω προσθέτομεν: Ἂς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη ὅλων ἐκείνων τῶν πρωτοπόρων οἱ ὁποῖοι ἐστερήθησαν τὰς οἰκογενείας των καὶ μετάνασταν τὸ πρώτον καὶ διετήρησαν τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς Ἑλλάδος μας καὶ ἔτσι ὑπάρχει, ἐκεῖνο ποὺ ὑπάρχει σήμερον εἰς τὰ Κύθηρα.

Οἱ δὲ σημερινοὶ ἡγήτορες ἀνὰ τὴν ξένην ἡ ὁποῖοι ἠγούνται τῶν Κυθηρίων καὶ οἱ ὁποῖοι συμβάλουν ἰς τὸ νὰ διατηρούνται τὰ γενικὰ κοινωφελῆ Ἱδρύματα καὶ ἔργα εἰς τὴν Νήσον θὰ ἔχουν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν, εἰς τὰς καρδίας των, ὅτι ἐξετέλεσαν ἕνα Ἱερὸν Χριστιανικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν καθήκον, ἔναντι τῶν πτωχοτέρων συμπατριωτῶν των, ἡμεῖς δὲ πάντες ἀναγνωρίζομεν τὰς προσπαθείας καὶ εὐεργεσίας καὶ ἀπευθύνομεν τὸ ἐγκάρδιο ἀδελφικὸ «ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ».

Κ. ΣΤΑΘΗΣ

Εὐχαριστήριον

Ἔνα ἐγκάρδιο Εὐχαριστῶ ἀπευθύνει πρὸς πάντας τοὺς ἐλεοχεῖς τῆς Κοινότητος τῶν Καρδουνάδων οἱ ὁποῖοι μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των. Ἡ ψῆφος των εἶναι ἡ προτίμησίς των μοῦ ἐπιβάλλει νὰ καταβάλω κάθε προσπάθειαν εἰς τὴν κοινωφελῆ ἐργασίαν τῶν ἐκλογέων καὶ τὸν ἐξυπηρέτησιν ὅλων τῶν κατοίκων γενικῶς καὶ προάστιαν τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητός μας. Ὑπόσχομαι καὶ δηλῶ πρὸς τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τὴς ψήφου των καὶ γενικώς πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος ὅτι θὰ μὲ εὑρίσκεται πάντοτε πρόθυμον εἰς ὅλας τὰς ἐμφανιζομένας ἐκάστοτε παντοειδεῖς ἀνάγκας σας καὶ ὅπου δήποτε χρειασθῆ διοικητικὴ ἐνέργεια εἰς κάθε νόμιμον αἴτησίν σας. Ἐν στενῇ δὲ συμπνοίᾳ καὶ συνεργασίᾳ, ὡς καὶ πάντοτε μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου θὰ προσπαθήσωμεν τὴν πρόοδον τῶν Κοινοτικῶν συμφερόντων κατὰ τὴν τετραετίαν αὐτήν.

★ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ★

Γενικὸν Γηροκομεῖον

Ἡ ἔγκριτος ἐφημερὶς «Κυθηραϊκὴ Δράσις» ἔγραψε ὅτι γίνονται ἐνέργειαι διὰ τὴν ἵδρυσιν Γηροκομείου, εἰς Κύθηρα μὲ συμβολὴν εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐκπροσώπου τῶν Παγκοσμίων Ἐκκλησιῶν κυρίου Κόκσμαν. Ὅπως ὅμως πάν τὰ πράγματα, ποὺ ὅλοι οἱ νέοι φεύγουν, ἐκτὸς καὶ ἔλθουν ἀποικοι ἔξυνοι, καὶ πυκνώσουν τὸν πληθυσμόν, τὸ νησί μας θὰ κατανήτῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του ἕνα Γενικὸν Γηροκομεῖον. Εἰς τὸ κάθε χωριό, δὲν θὰ ὑπάρχουν παρὰ μόνον γέροι καὶ ἐκεῖνοι ποὺ θὰ χρειάζεται εἶναι νὰ καταρτισθῇ μιὰ ὁμὰς εἰδικευμένων Νοσοκόμων αἱ ὁποῖαι ὅταν κρεβδατωθοῦν οἱ γέροι νὰ προσέχουνται καὶ ἐπιμελοῦν καὶ αὐτοὺς μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ. Οἱ γέροι αὐτοὶ ὅπως ἤσυχα τὸ μικρὸ νοικοκυριό τους θὰ τὸ χουν καὶ δὲν θὰ δημιουργοῦνται ἔξοδα. Οἱ γέροι θὰ θέλουν τὴν στοιχειώδη ἀπαραίτητον περιποίαν ὁνομὴ μιὰ γυναίκα ἢ ἔστω καὶ ἄρρενες καὶ τοὺς δίνουν λίγο φαγητὸν ἢ ζεστὸ καὶ τὰ τοὺς ἀλλάουν τὰ ἀπαραίτητα ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν κ.λπ. Τὸ Γηροκομεῖον διὰ νὰ γίνῃ συγκεντρωμένον, χρειάζεται νὰ κτισθῇ ἐκτασις λιθόκτιστα στερμάτων. Εἶδον εἰς τὸ δημοσίευμα ὅτι μερικοὶ ζητοῦν νὰ μάθουν πόσο θὰ στοιχίζῃ τὸ δωμάτιον δι' ἕνα γέροντα διὰ νὰ στεῖλουν χρήματα νὰ εἰσέλθῃ συγγενής των. Καὶ τότε ἔχει ἐφαρμοσθῆν αὐτὸ ποὺ λέγομεν ἡμεῖς. Ὁ γέρος νὰ μένῃ στὸ σπίτι του καὶ νὰ ὑπάρχῃ ὑπηρεσία νὰ τὸν ἐπιδίλέπῃ. Τότε δὲν θὰ ἔχει ἔξοδα εἰμὴ μόνον τὸ μισθὸ τοῦ Νοσοκόμου διὰ τὰς ἡμέρας ποὺ θὰ χρειασθῇ. Ἀλλοιῶς διὰ νὰ αὐγκεντρώσουν ὅλους τοὺς γέρους θέλει νὰ γίνῃ μιὰ πολιτεία γερόντων. Πράγμα, καθ' ἡμᾶς, ποὺ δὲν θὰ γίνῃ καὶ ἂν γίνῃ θὰ ἔχῃ μόνον τοίχους. Γιατὶ κανεὶς γέρος δὲν θὰ θέλῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Καὶ γράφω συγκεκριμένος περίπτωσι χωρὶς νὰ ὀνομάσω ὀνόματα, ποὺ ὡς ἐκπρόσωπος γέροντος ἐπρόκεινα νὰ τὸν πάρω σπίτι μου νὰ τὸν περιποιοῦμαι ἀδαπάνος καὶ τὴ ἀπάντησίς του ἦτο αὐστηρότατη: «Τί μοῦ λές; Νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπίτι μου;» εἶπε καὶ ἄλλα, ποὺ δὲν γράφονται.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ: Ἀσφαλῶς τὸν ἔχει ζαλίση ἡ ζέστη

Ὡς γνωστὸν ἡ Συγκοινωνία στὰ Κύθηρα εἶνε δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα καὶ μὲ ἀγωνίαν περιμένουν νὰ ἴδῃ τὸ ταχυδρομεῖον, νὰ δοῦμε καμμιὰ ἐφημερίδα καὶ νὰ πάρουμε καμμιὰ ἐπιστολὴ καὶ νὰ πάρουμε καὶ κανένα γράμμα. Συνήθως, λόγω τῆς Ἐφημερίδος, λαμβάνω διάφορα γράμματα καὶ ἔντυπα.

Ἐσχάτως λοιπὸν ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀρκετὰ παχύ. Ἤτο σὲ μικρὸ φάκελλο, μουντζουρωμένη σφραγίδα καὶ μουντζουρωμένο τὸ κείμενο τέλος, διότι γραμματόσημο δὲν εἶχε. Δὲν μοῦ ἐπροκάλεσε ἀπορίαν: Τὸ ἄνοιξα: Καὶ ἰδοὺ τὶ εἶχε μέσα. 1) Εἶχε 3 μικρὰ (τύπος ψτροδελτίου περίπου) τεμάχια χάρτου εἰς τὴν μίαν πρόσοψιν εἶχε, ἕνα μάτι εἰς τὸ δεξιὸν ἄκρον, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον εἶχε μικρὴ φωτογραφία, παρουσίαζε σὰν τὴν Παναγίαν, εἰς τὸ μέσον ἦτο φωτογραφία σὰν κλπικὸς μουστακαλής καὶ κάτωθεν ἦτο ἔντυπα γράμματα ἑλληνικά, ἀλλὰ δὲν ἐγράνει κανένα νόημα. Εἰς τὴν ἄλλην ὄψιν εἶνε γραμμένα γειρόγραφα οὐχὶ καλοῦ χαρακτήρος, ἀλλὰ οὔτε ἀπὸ ἐκεῖ ἐγαίνη νόημα, καὶ 2) χαρτονοῦσματα προπολεμικὰ ἕνα τῶν 10 δρχ., ἕνα τῶν 1.000

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Οὐδὲν κακὸν ἀμυιγὲς καλοῦ

Οὐδὲν κακὸν ἀμυιγὲς καλοῦ. Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὅταν ἔγινεν ἡ διάρρηξις τοῦ γραφείου μου καὶ μοῦ ἐκλάπησαν ὡς γνωστὸν τὰ λεπτὰ τῆς γεφύρας τοῦ Κεφαλοτοῦ 24.550 καὶ κάτι λίγα ποὺ τὰ ἔγω χαρτσιλίκι, ἐστενοχωρήθην πολύ, ὄχι τόσο γιὰ τὰ λεπτὰ διότι τὸ Κράτος μοῦ εἶχε ἀχρηστεύσει ὅτι εἶχον γιὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας μου, ἀλλὰ περισσότερον μὲ ἔπιχρενε ὁ ἀδικος διωγμὸς ἀπὸ παντοῦ ποιθενὰ δὲν ἠφούετο μία συμπόνια. Τί νὰ γίνῃ; ἐτσι εἶνε τὰ ἀνθρώπινα.

Ἐπαιδεύθην τὸ πρῶτον γραμμάτων σκολῆ ρὰ. Εἶδον πόσον φαμακεροὶ ὄφεις, ἐμφόλευον γύρω μου. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔγασα τὴ ψυχομαγία μου. Κεφάλια δὲν κόβανε, τρούπες δὲν ὑπήρχαν. Ἐγίνε ὅτι ἔγινε. Ὁ φθόνος, τὸ μίσος τὸ μεγάλο τὼν κακοποιῶν ποὺ τόσα κοφτερὰ θέλη ἐστοχεύαν ἐναντίον μου ἀντὶ νὰ μὲ δλάψουν, μὲ ὠφέλησαν καὶ διαδόξοντες τὸ σημεῖωμα τοῦτο εἰ γνωστοὶ καλοὶ ἀνθρωποι!! καὶ ποὺ θὰ ἀκουσθῆσουν καὶ ἄλλαι δημοσιεύσεις θὰ στενοχωροῦνται διότι, ἐνῶ ἤπιαζον ὅτι τὸ πλήγμα ἤτο ἡ χαριστικὴ δολή, θὰ μάθουν τώρα, ὅτι μὲ ὠφέλησαν διότι μεῖς τὴν ὑλικὴν ζημίαν δὲν τὴν λαμβάνομεν ὰν ὄψει, διότι ὁ Παντοδύναμος μᾶς ἔχει ὑγείαν ἡ ἀποία εἶνε ἀρκετή, καὶ ἀρζίζομεν:

Μετέθην 6 φορὰς εἰς τὸν Πειραιὰ ποὺ δὲν θὰ πήγαινα ποτέ. Κάθε φορὰ ποὺ πήγαινα ἐπροκύπτα θαυμάσια. Διέθετα τὼν καιρό μου καὶ τὼν ἐδω, κάτι ποὺ θὰ μὲ εὐχαριστοῦσε. Ποτὲ ρὲν μὲ ἔδαν εἰς Ταιριγότικη συναναστροφὴ ἢ καμενεῖο. Ἐγνωρίσθην καὶ συνεδέθην μὲ ἐξαιρετικὰς φυσιογνωμίας. εἶδον πολλὰ ἀξιοθέατα μέρη τὰ ὁποία ποτὲ δὲν θὰ ἔβλεπα. Μὲ λυπεῖ κατάκαρδα διότι μὲ δεσμεύει εἰδικὴ παράκλησις εἰς μὴ φέρω εἰς δημοσιότητα ὁρισμένας φυσιογνωμίας καὶ ἀναγκαστικὸς θὰ μείνῃ κρυφὸν τὸ σημεῖον αὐτό. Ἐξεκουράστηκα ὅμως. Καὶ ἔτυχα ἐξαιρετικὼν περιποιήσεων καὶ φιλοξενίας ἀπὸ ἀνόμα πολὺ ὑψηλότερα τῆς κοινωνικῆς θέσεώς μου καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου, δηλώνων ὅτι σὺδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν ἄνευ ὑποχρεώσεων καὶ γνωριμίας προσφερθεῖσας εἰς ἐμὲ φιλοξενίας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὼν σκληρὼν διωγμὼν τοῦ περιβάλλοντος τῆς περιφερείας μου, προϊὼν φθόνου καὶ δηλητηριώδους ἀντιζηλίας.

Ἐν κατωλείδι, ἢ διάρρηξις, ἡ κλοπὴ τὼν 25.000 δραχμὼν καὶ μίσος ὡρισμένων ἀτόμων, μὲ ὠφέλησε καὶ ἔχει ἐφαρμοχὴν ἀπόλυτον τὸ ρητόν: «Οὐδὲν κακὸν ἀμυιγὲς καλοῦ».

Ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως εἶνε τρομερὸς

Ὁ Ἰούδας ὅταν διὰ τὰ 30 ἀργύρια ἐπρόδωσεν τὸν Κύριον ἡμὼν Ἰησοῦν Χριστόν, μεταμελήθεὶς πῆκε καὶ ἐφουχίσθη. Ἀποτέλεσμα, ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως. Ἔτσι ἡ σημερινὴ κοινωνία ἐν τῇ ἐξελίξει της εἰς μεγάλο ποσοστὸν δὲν φοβοῦνται τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως. Καὶ ἔτσι βλέπομεν, ἀραιὰ δέβαια, ἀλλὰ βλέπομεν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ μας περιπτώσεις ὅπου ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως γίνεται ἡ ἀφορμὴ καὶ ἐγθροπαθεῖαι ὑποχρεοῦν καὶ οἱ ἀδικηθέντες ἔστω καὶ ἀργὰ ἰκανοποιοῦνται. Ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὅταν σὲ μιὰ περιφέρεια ὀργανοῦνται σπεῖραι καὶ προμελετοῦν πῶς θὰ ἐκδικηθοῦν, πῶς θὰ δλάψουν, πῶς θὰ ψευδοχρήσουν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἐπιδιωκόμενα, ἀσφαλῶς προϊόντος τοῦ χρόνου, ἀρχίζῃ ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως ὅπως δήποτε, — δημοσιεύομεν μίαν δημοσίευσιν ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸν Κήρυκα τῆς 19ης Ἰουλίου 1964, τὴν ἀποίαν θὰ τὴν ἴδοῦν ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται μου, ποὺ πιθανὸν νὰ μὴν τὴν διάβασαν στὸν Κήρυκα. Καὶ ἰδοὺ ὡς ἔχει τὸ δημοσιεύομεν: «Ὁμολόγησε κλοπὴν ποὺ διέπραξε πρὸ 5ετίας καὶ παρέδοσε τὰ κλοπιμαία. Ἠσθάνετο τύψεις συνειδήσεως.

Θεσσαλονίκη 18. Κλοπὴ ποὺ εἶχε σημειωθῆ πρὸ πενταετίας εἰς χρυσοχεῖον τοῦ Σιδηροκάστρου ἀπὸ τὸ ἀποῖον ἀγνωστοι εἶχον ἀφαιρέσει εἴδη ἀξίας 50.000 δρχ. ἀπεκαλύφθη χθὲς μὲ ὁμολογίαν τοῦ δράστου. Συγκεκριμένως προσῆλθε εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Σερρῶν ὁ θεορώμενος ὡς εὐπόληπτος ράπτης τοῦ Σιδηροκάστρου Γ. Καρπουζῆς καὶ, ἀφοῦ διολογήσεν ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ δράστης τῆς διαρρήξεως τοῦ χρυσοχοείου ἡ ὁποία ἐγένετο πρὸ 5ετίας, παρέδοσε καὶ ὅλα τὰ κλοπιμαία, τὰ ὁποῖα ἐκράτει μέχρι τοῦδε ἄθικτα, διότι ὡς εἶπεν, ἠσθάνετο βαρεῖας τύψεις συνειδήσεως καὶ ἤθελε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ κακὸν ποὺ εἶχε κάμῃ τότε εἰς ὅφρος συμπολίτου. Ὁ πελευταῖος ἀς σημειωθῆ, μετὰ τὴν κλοπὴν κατεστράφη οἰκονομικὼς καὶ μὴ δυνάμενος νὰ συντηρήσῃ τὸ ἐπαγγελμά του, ἐκλεισε τὸ κατάστημά του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν, ὅπου εὑρίσκεται ἤδη ἐργαζόμενος ὡς ἐργάτης. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἄφησεν ἐλεύθερον τὸν Καρπουζῆν λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας». Ὡραῖον παράδειγμα. Ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως εἶνε τρομερὸς διὰ πάντας.

1944 — 1964, 24 Ἰουλίου

Εἴκοσι χρόνια κλείνουν σήμερον ἀπὸ τὴν μαύρην ἐκείνην ἡμέραν, ποὺ μετοῦξ ἄλλων ἐσυλωθανόμεθα καὶ ἐξορζόμεθα ἀπὸ τοὺς Ἑαυτοὺς μᾶς τὸν Πάρνωνα. Πέρασαν 20 χρόνια καὶ μᾶς φαίνεται σὰν νὰ ἦταν ἡμέρα τῆς χθές. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, αἱ ἀνατασσαὶ ἐξαιωλοῦσθαν, ἐπαιτερικὼς καὶ ἐξωτερικὼς καὶ παρ' ὅλον ὅτι μεγάλα ἐπιτεύγματα ἐπῆλθον εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς καὶ συνενῶς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, πάντως κίνδυνος καὶ ἀφιεβολία ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται εἰς τὸν κόσμον, καθ' ὅτι τὰ ὑπάρχοντα σήμερον μέσα μποροῦν νὰ καταστρέψουν τὴν ἀνθρωπότητα ἐντὸς ὡρῶν. Ὅλοι ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν λογικήν.

Μὲ τὼν πολλὼν τὴ γνώμη ξεπουλῆ ὁ κρεοπώλης

Ἡμεῖς καλοὺς ἢ κακοὺς ἐκδίδομεν τὴ μικρὴ ἐφημερίδα μας τώρα 16 (δεκαέξη) χρόνια. Κανεὶς δὲν ἤλθε ποτὲ νὰ μᾶς ρωτήσῃ τὴ πληρόνομε καὶ κυκλοφορῆ. Πάμπολλοι ὅμως, ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια κριτικάρουν. Αὐτὸ εἶνε δικαίωμά τους, ἀλλὰ γιὰ νὰ κριτικάῃ ὁλοσθόρποτε πρέπει νὰ σιωμετέῃ γιὰ τὴν δημοσιογραφίαν τοῦ ὑπὸ κρίσιν. εἴτε ἐργαζόμενος εἴτε ἐνιοτζοῦν οἰκονομικώς, ἄλλος πῶς μπορεῖ νὰ κριτικάῃ καὶ νὰ κάνῃ ὑποδείξεις ὅταν δὲν προσφέρῃ τίποτα; Γράφω λοιπὸν τὸ σημείωμα αὐτὸ διότι πρέπει νὰ δώσω ἐξηγήσεις: Λοιπὸν ἅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πολλοὶ μὲ δρίζουν, (δὲν μὲ ἐνδιαφέρει αὐτό) ἄλλοι κατηγοροῦν τὰ δημοσιεύματά μου, ἄλλοι δὲν τοὺς ἀρέσῃ διότι δὲν δημοσιεύω φωτογραφίες, ἄλλοι λέγουν ὅτι δαπανῶ τὸν χῶρον εἰς τὰ ποιήματα καὶ δὲν μένει ἀρκετὸς διὰ τὰς εἰδήσεις, ἄλλοι λέγουν ὅτι γράφω πολλὰ ἐκλησιαστικά. Καὶ ἄλλως πολλὰς ὑποδείξεις. Ἐπ' αὐτὸν ὅλων ἕνα μόνον παρατηρῶ, ὅτι ἅλα τὰ χρόνια δὲν ἤλθον νὰ μὲ ρωτήσουν καὶ πόσο κοστίζει καὶ πῶς τὴν πληρώνω ἀφοῦ συνδρομητὰς δὲν ἔχτω καὶ προαιρετικὼς δὲν ἔδοσαν οἱ ἐπικριταὶ τίποτα. Ἐγὼ ἐκδίδω τὴν μικροτέραν ἀσφαλῶς ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, διότι κατέστη ἀνάγκη δι' ἐμέ, καὶ θὰ τὴν ἐκδίδω ἕως ὅτου μπορῶ νὰ γράφω. Γιὰ νὰ μπορῶ νὰ διαμαρτυρηθῶ, τι θεωρῶ ἄδικον καὶ ἐπιβλαβὴ κατὰ τὴν κρίσιν μου, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ἐπαινοῦμαι ἐκείνους ποὺ ἐργάζωνται τὼν ἐνδιαφερόντων τῆς γενικὸν συμφέρον, νὰ φέρω εἰς φῶς, ὅταν δημιουργοῦνται διωγμοὶ ἐναντίον ἀθώων μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου. Καὶ εἶνε ἡ ἐφημερίς αὐτὴ εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς Κυθηρίου νὰ δημοσιεύσῃ ὅτι ὅθροτε, ἀναλόγως τοῦ χώρου, ἀρκεῖ νὰ μὴ θίγῃ τὰ ἐθνικὰ καὶ χριστιανικὰ ἰδεώδη τῆς πατρίδος μας. Ἐδημοσίευα ἕνα ἄρθρον τοῦ κ. «Ζωδιάτη Εὐαγγελικὸν Ἀρχὼν μὴ γνωρίζων τὴν ἰδιότητά του καὶ ὁ ὁποῖος μὲ ἐπλήρωνε καὶ εἶχα ἀνάγκην τὼν χρημάτων, ὅμως ὅταν ἔμαθα τί ἤτο, τὸ ἐσταμάτησα ἀμέσως.

Δὲν ἠρτῶ συνδρομὰς διότι θὰ ἦτο ἀστεῖον νὰ γυρεύω λεπτὰ γιὰ αὐτὸ τὸ κομμάτακι χαρτί, ἐγὼ δὲν ἐξεύρω νὰ κολακεύω καὶ οὔτε γράφω κολακείας, γράφω τὴν ἀλήθειαν ἔστω καὶ νὰ εἶνει πικρά. Δὲν μπορῶ νὰ ἀγνηθῶ ὅμως εἰς οὐδένα ὅταν ἔλθῃ καὶ θέλῃ νὰ δημοσιεύσῃ κάτι ποὺ τὸ νομίζῃ ἐκτακτον. Καὶ χωρὶς νὰ ζητῶ συμφωνίᾳ ἢ χρήματα. Εἶνει τὸ θέμα ποὺ μπορῆ νὰ μλήσῃ δημοσίως καὶ δωρεὰν πᾶς ἀδικουμένος χωρὶς τὼν Κυθήρων. Ὅποιος θέλῃ δίδῃ τὴ προαιρετικὴ ἐνίσχυσι ὅτι θέλῃ καὶ ὅταν θέλῃ. Ἐχω ἀρκεῖνῃ ὕλην καὶ ὠφέλιμον καὶ πολὺ θὰ ἐπιθυμοῦσα ἐὰν οἰκονομικῶς μποροῦσα, νὰ πτυκνώσω τὰς ἐκδόσεις καὶ νὰ τυπώνετε τετρασέλιδος συνεχῶς. Πάντως ἡ τακτικὴ θὰ συνεχισθῆ, κάθε Κυθήριος μπορεῖ νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτὰ ποὺ γράφομε. Ἐὰν χρειασθῆ γιὰ δημοσίευμα ἡμεῖς θὰ τὸν ἐξυπηρετήσωμεν ὅτι θήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ φρονήματον τῶν ἀνωτέρω ὡρῶν. Εἰς τοὺς ἐπικριτὰς ποὺ παντοῦ καὶ πάντοτε ὑπάρχουν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ σημειώματός μας: «Μὲ τὼν πολλὼν τὴ γνώμη ξεπουλεῖ ὁ κρεοπώλης».

ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΕΙΣ ΧΩΡΑΝ

Μέσα σὲ μιὰ συγκέντρωσιν ἄρκε τὼν συγγενὼν καὶ φίλων ἔγινεν ἡ βάπτισις τῆς θυγατρὸς τοῦ συμπαθεστάτου ταχυδρομικοῦ Γεωργίου τοῦ Ἰωάννου Καλλιγέρου. Ἀνάδοχος ἤτο ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Βέζου, ἕνας ἐξαιρετικὸς βλαστὸς τῆς χώρας Παναγιώτης Ἰωάννου Βέζος. Τὸ βαπτισθὲν ὀνομάσθη Μαρία. Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου παρετέθη πλουσιώτατον γεῦμα ὅπου παρεκάθησαν ἅπαντες οἱ προσκεκλημένοι συγγενεῖς καὶ φίλοι τόσον ἐκ Χώρας, καὶ ἐκ τὼν γύρω χωριὼν καὶ τὴ τοιαύζε διεξήχθη μέσα σὲ ἐξαιρετικὸ κέφι αἱ διασκέδασι καὶ αἱ εὐχαὶ πὰν ἤσαν νὰ τοὺς ζήσῃ τὸ νεοφώτιστον θυγάτριον καὶ νὰ εὐτυχήσουν νὰ τὸ ἴδουν ὅπως ἐπιθυμοῦν. Εἰς τὰς εὐχὰς ὅλων ἐνώνομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδικάς μας εὐχόμενοι ἀλουφύτως νὰ τοὺς ζήσῃ ἡ Μαρία.

Εἰς δὲ τὸν ἀνάδοχον συμπαθέστατον νέον τὼν Κυθήρων Παναγιώτην Ἰωάννου Βέζον τοῦ ἀπευθύνω ἐνα ὁλόθερμον χαιρετισμὸν καὶ τοῦ εὐχομαι αὐτὸ τὸ χριστιανικὸ δρόμο νὰ ἀκολουθῆ καὶ νὰ τὸ σώσῃ ἡμεῖς λέγομεν ἑκατὸ καὶ νὰ τὸ στεφανώσῃ.

Μέσα στὴ γενικὴ χαρὰ ὁ πατοὺς τῆς νεοφωτίστου καὶ ἐξαιρετικὸς φίλος μας Ἰωάννης Καλλίγερος πλάσταις ὅστις, τυγχάνει ἐπίσης καὶ ἐξαιρετικὸς εἰς τὴν ποίησιν ἀπήγγειλε τὰ κατωτέρω:

«Ζητῶ συγνώμην ἀπ' ὅλους σας γι' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια ποὺ ἡ καρδιά μου μ' ἔβαλε νὰ πῶ, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τύχω τῆς ἐπιεικείας σας γιατὶ ἔτσι σιμβαίνει σ' ἐμᾶς τὸς γραῳοὺς, ποὺ ἡ ἀνύπαρκτη μόρφωση δὲν μᾶς πλούτισε μὲ τὴν εὐχέρεια νὰ μποροῦμε νὰ ἐκφράσουμε ὅμορφα αὐτὰ ποὺ ἡ ψυχή μας αἰσθάνεται, γι' αὐτὸ καὶ πάλιν ζητῶ τὴν ἐπιεικείάν σας.

Φαίνεται ἦταν τυχερό, τόθελε ἡ Παναγία,
γι' αὐτὸ νοιώθω συγκίνηση μὰ καὶ πολλὴ χαρὰ,
πο μ' ἀξίωσε καὶ σ' ἔβγαλα παιδάκι μου Μαρία.

Σοῦ εὔχομαι ἀγγελοῦδι μου τὸ θεῖο τ' ὄνομά σου,
ποὺ σήμερα σοῦ ἔδωσα ἂς εἶν' εὐλογημένο,
Ἡ Παναγιὰ σοῦ τόδωσε παιδί μου χάρισμά σου,
νὰ τὸ χαρῆς καὶ πάντοτε νὰ ζῆς εὐτυχισμένο.

Σὲ σὰς γονεῖς σὰς εὔχομαι κι' ἐγὼ νὰ τὸ χαρῆτε
καὶ νὰ τὸ μεγαλώσετε ψηλὸ σὰν κυπαρίσσι,
καὶ μιὰ στιγμὴ ὡσὰν κι' αὐτή, νυφοῦλα νὰ τὸ δῆτε,
κι' ὅλα τοῦ κόσμου τὰ καλά, ὁ Θεὸς νὰ σὰς χαρίσῃ

Ὅλους σας σὰς εὐχαριστῶ καὶ πολὺ πολὺ τοὺς δυόσας
γιὰ τὴν μεγάλη τὴν τιμὴν καὶ τὴ χαρὰ ἐτούτη,
ποὺ νὰ δωρήσω δόσατε αὐτὸ τὸν ἄγγελό σας,
ἂν καὶ φτωχός, μὰ τῆς ψυχῆς εἶν' πιὸ καιαλὰ τὰ πλούτη.

Μὲ λόγια δὲν εἶν' εὔκολο νὰ γράψουνε ἀνθρώποι,
τὴν καλωσύνη πούχετε καὶ τόσο σὰς ταιριάζει,
φίλτατε Παναγιώτη μας κι' ἐσύ γλυκειὰ μας Πῶπη,
καὶ τὸ μωρὸ σας εὔχομαι εἰς ὅλα νὰ σὰς μοιάσῃ.

Σὰν χελιδόνια φέρατε τὴν ἄνοιξη μαζί σας,
καὶ τὼν γονιὼν σας λυώσατε τοῦ χωρισμοῦ τὸ γιόνι,
φεύγοντας μὴν ἀφίσετε ἀλλοῦ τὴ θύμισή σας,
ἐλάτε πάλι γρήγορα μὴν ἐλπιὰ τόσο μόνοι.

Τὰ λόγια μου ἂς μένουνε γιὰ σὰς ὡσὰν εὐχή,
ἀφοῦ ἡ μοῖρα θέλησε ν' ἀνοίξτε τὰ φτερά σας,
παποῦς, γιαγιὰ κι' ὅλοι οἱ δικοί θὰ κάνουν προσευχὴ γρήγορα νὰ τοὺς σφίξετε ξανὰ στὴν ἀγκαλιά σας.

Καὶ ἔτσι ἐτελείωσε ἡ ὡραία αὐτὴ χριστιανικὴ τελετή.

ΘΑΝΑΤΟΣ

ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑΙ ΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ πνιγμὸς τοῦ ἐκλεκτοῦ τῶν Κυθήρων βλαστοῦ Ἀνδρέα Παναγ. Καντιώτου.

Ὅπως στὰς καιρικὰς συνθήκας ὑπάρχουν καλαὶ καὶ κακαὶ ἡμέρες ἔτσι ὑπάρχουν στὴν Κοινωνία περιπτώσεις χαρᾶς καὶ ἐπίσης περιπτώσεις λύπης. Τόσον ἡ χαρὰ ὅσον καὶ ἡ λύπη παρουσιάζονται εἰς ὁρισμένους βαθμούς. Αἱ ὡς ἄνω περιπτώσεις εἶναι γενικὸς κανὼν διὰ τὰς Κοινωνίας.

Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις ποὺ καὶ ἡ χαρὰ παρουσιάζεται μεγάλη ἀλλὰ καὶ ἡ λύπη εἶναι εἰς σημεῖον ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτα διὰ νὰ καταταρλύνῃ ἔστω καὶ λικάκι τοῦς πληγέντας. Ἕνα τέτοιο συμβεβηκὼς ἔγινε πάλιν στὸ Νησί μας, ἕνα ποὺ ἐτρκάλεσε πένθος βαρύτατον, ἐδημιουργήθησαν σπαραξικάρδιαι σκηναί. Ἤτο τόσον σκληρὸ τὸ δυστύχημα ἀνώτερο ἀπὸ τὸ ἄτυχο θῦμα τὸν διδάσκαλον τὼν Ἀντικυθήρων, ποὺ ὁλότε μὲ πολὺ πικρίαν εἴχομεν γράψῃ. Τώρα πρόκειται περὶ ἑνὸς νέου τὸν ὁποῖον ἐθρήνησε καὶ θὰ θρηνῇ διὰ πολλὰ ἔτη μεγάλη μερίς τῆς Κυθηραϊκῆς Κοινωνίας. Πρόκειται διὰ τὸν Ἀνδρέαν Παναγιώτου Καντιώτην, ἐκ Χώρας Κυθήρων. Καὶ περιγράφομεν περίληψιν τὼν γεγονότων ὡς ἐπληροφορήθημεν μὲ δαθυτάτην λύπην. Ὁ Ἀνδρέας Παν. Καντιώτης ἤτο ἡλικίας 25 ἐτῶν ναυτικὸς ὑπηρετὼν εἰς ρυμουλκὸν εἰς Πειραιὰ καὶ ἔξωθεν τοῦ λιμένος Πειραιὼς εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ ταριστικὸν πλοῖον «Ἀγαμέμνων» ἐδυθίσθη τὸ ρυμουλκὸν καὶ οὐτὸς ἐγκλοδίσθη εἰς τὸ μηχανοστάσιον καὶ ἔμεινε μέσα εἰς τὸ δυθιοθὲν ρυμουλκὸν εἰς 80 ὀργιές νερὸ δάσος. Ἤτο μεμηνσταιμένος ἐπὶ δύο Ἔτη. Ἐκείνην τὴν μοιραῖαν πρωΐαν ἐλέχθη ὅτι δὲν ξυπνοῦσε διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ σὰν νὰ εἶχε τὴν πρόγνωσιν ὅτι δὲν θὰ γύριζε στὸ σπίτι πλέον ἐφίλησε δλους καὶ ἔφυγε διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέφῃ ποτὲ καὶ νὰ ταφῆ εἰς 80 ὀργιές νερὸ στὴ θάλασσα.

Διεδόθη ἀμέσως εἰς τὸν Νησί, ἄλλα οἱ στενὼς συνδεδεμενοι μὲ τὴν πληγείσαν οἰκογένειαν ἐκαταγονεῖς του. Ἀλλὰ ἡ μοιραία ὥρα ἤλθε νὰ ἀναπολογηθῆ πλέον τὸ τραγικὸν δυστύχημα εἰς τοὺς γέροντας γονεῖς τοὺς συνέπεσεν δὲ αἱ δύο ἀδελφαὶ του νὰ εἶναι καὶ αἱ 2 εἰς Πειραιὰ. Δὲν μπορεῖ νὰ περιγραφῆ τὸ τί εἶνε. Ὀλόκληρος ὁ λαὸς τῆς χώρας ἔτρεξε στὸ πληγωμένο σπίτι νὰ παρηγορήσῃ, νὰ δίξῃ τὴ συμπάθεια στὸ ἀδιόβροτο πλήγμα. Ἀλλὰ ἄλα μάτοια, τὸ παιδί αὐτό, ποὺ μὲ χρυσὰ ὄνειρα μὲ τὴν ἀγαπημένη του μνηστὴ Εἰρήνη ἐτοίμαζαν τὸ μέλλον τὼν, καὶ ποὺ οἱ δύστυχοι γονεῖς ποὺ μὲ ἀνυπομονησίαν περίμεναν νὰ ἴδουν καὶ νὰ φιλήσουν τὰ στεγνάνια των τὸ παιδί αὐτὸ δὲν ὑπήρχε πλέον, τὰ πάντα ἔσβυσαν. Σύντομα ἡ σκληρὰς πληγεῖσα μνηστή του. Τέλεια ράκη καὶ συντρίματα γέροντες γονεῖς, θλιμμένοι ἀπαρηγόρητα αἱ δύο μόναι ἀδελφαὶ ἡ μία ἡ Ρόζα Ἐγγαμος καὶ ἡ Κατίνα ἄγαμος. Ἔτσι ὁ μόνος υἱὸς Ἀνδρέας ἡ ἐλπὶς διὰ τὰ γηρατειὰ τὼν γονέων «αὐ' ἐδ μόνος υἱός, εἶχε πνιγῆ. Οἱ θρῆνοι καὶ λυπταὶ ἐκδηλώσεις εἶναι ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος. Ἔτσι ηὐδόκησε ὁ Παντοδύναμος. Καὶ εἶναι ἀνεξερεύνηταὶ αἱ Βουλαὶ τοῦ Θεοῦ. Τὸ πένθος ἐσυνέχισε καὶ θὰ συνεχισθῆ ἐδῶς διὰ τοὺς γέροντας γονεῖς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συνέλθουν. Ἐτελέσθη μνημόσυνον ποὺ δὲν περιγράφονται κλάματα, θρῆνοι κλπ. λυπηραὶ ἐκδηλώσεις.

Ἡ γνωστὴ Κυθηρία ποιήτρια κ. Μαρία Τριάρχη ἡ ὁποία εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἐκφράζει καὶ ἐξωτερικεύει τὴν σκέψιν τῆς Κοινῆς γνώμης, ἀπήγγειλε τὸ μοιρολόγιον εἰς τὸν προάρχας μὲ τραγικὸν θάνατον θανόντα Ἀνδρέαν καὶ τὸ ὁποῖον μὲ ἐυχαριστησιν δημοσιεύω ὡς ἐλέχθη. Πρὸς δὲ τὴν φίλην οἰκογένειαν ποὺ τόσον σκληρὰς ἐπλήγη ἀπευθύνω ἐγκάρδια θερμὰ συλλυπητήρια, ἐπίσης πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ρόζαν οἰκογενειακὼς καὶ Κατίναν, καὶ ὅλον τὸν συγγενικὸν δεσμόν. Καὶ ἂς λάδωσι τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ ἐνθυμούμενοι τὴν φράσιν τὴν ὁποῖαν ἔλεγε ὅταν ἐδοκιμάζετο ὁ χαρακτὴρ τοῦ. «Ὁ Θεὸς ἔδωσε, ὁ Θεὸς καὶ ἔλαβε».

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Δὲν σοῦ μοιάζω, παλληκάρι μου, γυιοῦρι μου, ντενκὲ!... Εἶμαι κύριος! Εἶμαι δουλευτής!...

— Τὸ παραδέχομαι. Ἐκφράζεσθε μὲ τόσο κ ο ι ν ο β ο υ λ ε υ τ ι κ ὸ τάκτ, ὥστε δὲν μπορῶ ν' ἀμφιβάλω!...

— Ἄντε ἀκούσατε τὴ Λιλὴ στὶς ἐξετάσεις τοῦ πιάνου;

— Βέβαια...

— Καὶ τί λέτε γιὰ τὸ παίξιμό της;

— Ἀγγελικώτατο ἢ μᾶλλον εὐαγγελικώτατο! Δὲν ἤξερε ἡ δεξιά της, τί ποιοῦσε ἡ ἀριστερά της!...

ΗΘΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Σχέσις προσευχῆς καὶ Μητρότητος

8ον

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ

Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ὑπάρχουν ἄραγε καὶ σήμερα μητέρες σὰν τὴν Ἄννα; Ὑπάρχουν γυναῖκες μὲ πίστιν καὶ εὐσέβειαν, ποὺ ἔχουν τὸν φλογερὸν πόθον νὰ ἀφιερωθῆ ἕνα παιδί των εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν; Ὑπάρχουν μητέρες ποὺ θεμηρὸν παράκλησίς των εἰς τὸν Κύριον εἶναι νὰ ἴδοὺν τὸ παιδί των κληρικόν, λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου;

Δυστυχὼς εἶναι δύσκολον νὰ πῇ κανεὶς τὸ ναὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν, διότι δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχουν πολλαὶ σύγχρονοι μιᾶς μητέρας τῆς Ἄννας. Ἡμπορεῖ μιὰ μητέρα νὰ ποθῆ νὰ καμαρωσῆ τὸ παιδί της καλὸν ἐπιστήμονα, καλὸν δικηγόρον, μηχανικόν, ἰατρὸν ἀλλ' ὄχι καὶ κληρικόν.

«Πατά, σοῦ λέει, δὲν τὸ θέλω τὸ παιδί μου. Ὄ,τι ἄλλο ἂς γίνῃ. Ὄχι ὅμως παπᾶς». Καὶ τὸ λέγει αὐτὸ ὄχι μόνον ἡ ἀδιάφορος γυναίκα, ἀλλὰ καὶ ἡ πιστή, ἡ θεοφοβουμένη χριστιανὴ γυναίκα. Κανεὶς δὲν κατηγορεῖ, τὰς ἐσφαλμένας αὐτὰς ἰδέας τῶν σημερινῶν μητέρων, διότι ἡ ἀγνοια καὶ ἡ πρακτάλληλοι τὰς ἐξεῖ δημιουργήσει. Προτιμοῦν ὁποιοδήποτε ἄλλο ἐπάγγελμα γιὰ τὰ παιδιά των, καὶ πολλὲς φορὲς δὲν τὰς ἐνδιαφέρει ἂν πρόκειται περὶ νομίμου ἢ ὠφελίμου εἰς τὴν κοινωνὶαν ἔργου, ἀλλὰ τὸ ὕψιστον ἐπὶ τῆς γῆς ὑπούργημα, τὸ ὑπούργημα τοῦ Ἱερέως τὸ ἀποκλείσον ἀσυζήτησι! Τὸ θεωροῦν ὑποστιμητικόν, ἀνάξιον τῆς ἀξιοπρεπείας των καὶ ἀπαλλήκον διὰ τὰ παιδιά των καὶ ὄχι μόνον δὲν τὸ ποθοῦν καὶ δὲν τὸ ἀνειρεύονται ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ παιδί ἐκφράσῃ τέτοιαν ἐπιθυμίαν ὅταν μεγαλώσῃ, φροντίζουν νὰ κάμῃ τρόπον νὰ τὸ ἐμποδίσουν καὶ νὰ τὸ ἀποτρέψουν ἀπὸ τὸ Ἱερατικὸν στάδιον. Τί δὲ γίνεται ἂν τὸ παιδί ξεῖρ τὴν κλῆσιν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ τὴν πραγματοποίησιν. Εἰς τὰς σπανίας αὐτὰς περιπτώσεις, ποὺ ἀποτελοῦν ἐξαιρέσεις, συμβαίνει τοὐτο τὸ θλιβερόν. Οἰκεῖοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοὶ ἀρχίζουν τὴν ἀντίδρασιν τὴν ποικίλην. Ἂν μλάσῃ τὸ παιδί ἦταν ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια, αἱ ἐπικρίσεις αὐξάνουν καὶ μεταδίδλονται σὲ σίκτον. «Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ γίνῃ παπᾶς! Χανταλκθῆκε, χάθηκε ἀπὸ τὸ κόσμο ξέγραφέ τον. Κρίμα τὸ παιδί. Νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ τὴν λαμπρὴ σταδιοδρομία τοῦ πατέρα του... Τί τρέλλα!».

.. (Ἀκουλοθεῖ)

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ καρακὸς τοῦ πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια.

⁂

Τὸ φ